

# Populär vetenskap

Att visa en liten film för eleverna är ett populärt pedagogiskt grepp. På Cosmonova visas filmer som får lärarna att bilda kö. Naturhistoriska Riksmuseet har blivit en biograf. En av de populärvetenskapliga filmerna som visats under året innehöll en animerad sekvens om livets uppkomst. Filmen visade hur det bildades aminosyror i urhavet, som sen blev DNA-strängar och så blev det elefanter. Ungefär så fort. Det skulle det ha varit intressant att stå utanför bion med ett reporterblock i handen och höra hur eleverna uppfattat den filmen. Först eleverna, sedan lärarna. Det är ju lätt att förledas att tro att man har förstått någonting efter att ha presenterats fakta i en rolig inramning. En film som är ovanligt stor och dessutom tecknad ger intryck av att vara lättillgänglig. Man tror att man förstår men det man förstår är det man visste när man kom. På det viset skapas inga paradigmskiften i huvudet.

När ungarna nu tar sina egna pengar och travar iväg på **Jurassic Park**, en riktig "actionrulle", så får de sig också en liten animerad pedagogisk och populärvetenskaplig filmsnutt till livs. Fram med reporterblocket igen. För nu kan säkerligen eleverna mycket mer om DNA-strängar, "kloning" och annan knepig bioteknik. Den här fiffigt instoppade populärvetenskapen är nämligen kort, men den fungerar!

Under hösten har bland annat Aftonbladet hyllat det program i TV3 som kallar sig för ett populärvetenskapligt magasin och handlar om "det övernaturliga". Detta har varit allt från spöken och gastar över slagrutor och till tomtar och troll.

Det verkar på något sätt vara lättare att skapa **populär ovetenskap** än **populär vetenskap**, men det senare kan tydligen å andra sidan dyka upp på de mest oväntade ställen.

